

[Hans Conrad Koefoed.]

Tanker i alt Fald er fremsat ud fra et oprigtigt Ønske om at gavne den Sag, vi her behandler.

Einar Simonsen: Det er ikke for at fremsætte principielle Betragtninger over det Lovforslag, som her ligger paa Rigsdagens Bord, jeg har taget Ordet. Jeg havde sidste Aar den Ære at være Ordfører for mit Parti ved Behandlingen af et lignende Lovforslag, og jeg kan for saa vidt i et og alt henholde mig til de Udtalelser, jeg da fremsatte. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af enkelte Udtalelser dels af den højtærede Landbrugsminister, dels af det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre).

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) udtalte, at skulde der skaffes mere Jord frem til Udstykning under de nuværende Forhold, maatte Statens Jordlovsudvalg i det frie Marked være med til at jobbe Jordpriserne op; der kan nemlig — sagde han — ikke fremskaffes Jord til rimelige Priser. Nu tror jeg nok, at hvis denne Udtalelse var blevet fremsat af en anden over for netop det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), vilde han protestere, for der er vist ikke ret mange af Medlemmerne af Statens Jordlovsudvalg, der i det sidste Par Aar har købt saa megen Jord til Udstykning, som netop det ærede Medlem har, og jeg har da ogsaa set saadan paa disse Jordkøb, at de skete til Priser, der ikke laa over det almindelige. Jeg havde tværtimod det Indtryk, at netop det ærede Medlem kunde købe adskillige Arealer — og det er der ogsaa mange af os andre, der har kunnet — til Priser, der ikke laa ud over det rimelige, og som ikke laa i en saadan Prisklasse, at man kunde sige, at Priserne blev jobbet op i den paagældende Egn.

Nu kunde man saa spørge: Hvad er rimelige Priser paa Jord? Ja, her kan man anlægge forskellige Synspunkter. Det er i Dag saadan, at man ved Etablering af et Husmandsbrug af normal Størrelse eller et af de største Brug for det, der er Grundlaget, altsaa Jorden, betaler en Pris af 10 000—15 000 Kr., medens Bygningerne, de nøgne Huse, til et saadant Brug koster 40 000—50 000 Kr. Dertil kommer saa Maskiner, Redskaber og Besætning, og den paagældende vil da, naar han staar ved Vejs Ende, være oppe paa et Beløb af i hvert Fald 60 000—70 000 Kr. Det er i og for sig ikke saa afskrækkende, naar man tager Hensyn til den Rentefrihed, der er ved saa-

danne Ejendomme — og i hvert Fald ikke med de nuværende Konjunkturer. Men det reale er dog, at selve Jordens Pris, det Grundlag, man bygger paa, kun udgør ca. en Femtedel af hele Ejendommens samlede Pris. Man kan saa diskutere, om det nu egentlig kan kaldes urimelige eller særlig høje Jordpriser, naar, som sagt, Jorden til en Ejendom — Jorden, som er det grundlæggende for den økonomiske Enhed — kan erhverves til mellem en Femtedel og en Sjettedel af det, den samlede Ejendom kommer til at staa i. Jeg synes det ikke.

Man kan ogsaa anlægge et andet Synspunkt. Hvis man tager de Priser, der i Dag er paa Planteproduktionen, vil et Aars Avl, eller i hvert Fald halvandet Aars Avl, i de fleste Tilfælde mere end dække, hvad selve Jorden koster — naturligvis alt efter som man er heldig, og efter hvilke Afgrøder man lægger i Jorden; men 1—1½ Aars Avl dækker i hvert Fald hele Indkøbsprisen for Jorden. Hvis man betragter Jordens Pris i Forhold til dens Værdi i Udnyttelsesøjemed, synes jeg ikke, man har Lov til at sige, at Jordpriserne er urimelige.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) fortsatte med at sige, at vi gennem denne Lovgivning skal søge at skabe en Jordreserve. Jeg vil gerne spørge, om det mon nu er det rigtige Tidspunkt at gaa i Gang med at skabe Jordreserver her i Danmark. Rent bortset fra den Jordreserve, vi allerede har, og i en Højkonjunktur som den, vi nu oplever, hvor Korn, indkøbt ude fra, her i Landet koster os 70—80 Kr., i en Landbrugs-højkonjunktur, driftsmæssigt og udbytte-mæssigt som den, der nu er, vil jeg gerne spørge: Er det det rigtige Tidspunkt at skaffe Jordreserver frem paa? Jeg synes det afgjort ikke! Jeg husker tilbage for 15 Aar siden. Da saa det anderledes ud, da var der Jord nok at faa. Jeg haaber ikke, vi igen skal faa en saadan Landbrugskrise, men ingen kan gardere sig over for Fremtiden, og der er ikke Tvivl om, at der ogsaa kommer en Nedgang efter denne Højkonjunktur, og da vilde jeg mene, det var meget uheldigt, om vi nu gik ind i en Jordpolitik, hvorved vi fra Statens Side gennem en Lov som denne forsøger at købe Jord op i stor Udstrækning for at have den liggende som Reserve til senere Tider. Jeg mener, det er aldeles forfejlet at bruge Tiden til Opkøb af en saadan Jordreserve.

Jeg vil dernæst fremsætte et Par Bemærkninger til en enkelt Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister karakteriserede de